

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0218/2011

1.6.2011

BETÆNKNING

om dagsordenen for byerne i EU og dens fremtid i samhørighedspolitikken
(2010/2158(INI))

Regionaludviklingsudvalget

Ordfører: Oldřich Vlasák

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	14
UDTALELSE FRA TRANSPORT- OG TURISMEUDVALGET	19
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	24

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om dagsordenen for byerne i EU og dens fremtid i samhørighedspolitikken (2010/2158(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig afsnit XVIII,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/ 2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden¹,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling²,
- der henviser til Rådets beslutning 2006/702/EF af 6. oktober 2006 om Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed³,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 397/2009 af 6. maj 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling for så vidt angår støtteberettigede investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi i boliger⁴,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2010 af 15. december 2010 om ændring af forordning (EF) nr. 663/2009 om et program til støtte for den økonomiske genopretning i form af fællesskabsstøtte til projekter på energiområdet⁵,
- der henviser til sin beslutning af 21. februar 2008 om opfølgning af den territoriale dagsorden og Leipzig-chartret - mod et europæisk handlingsprogram for fysisk planlægning og territorial samhørighed⁶,
- der henviser til sin beslutning af 21. oktober 2008 om forvaltning og partnerskab på nationalt, regionalt og projektplan inden for regionalpolitik⁷,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om samhørighedspolitikken bymæssige dimension i den nye programmeringsperiode⁸,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om grønbog om territorial samhørighed

¹ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

² EUT L 210 af 31.7.2006, s. 1-11.

³ EUT L 291 af 21.10.2006, s. 11.

⁴ EUT L 126 af 21.5.2009, s. 3.

⁵ EUT L 346 af 30.12.2010, s. 5.

⁶ EUT C 184 E af 6.8.2009, s. 95.

⁷ EUT C 15 E af 21.01.2010, s.10.

⁸ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 73.

og status for debatten om den kommende reform af samhørighedspolitikken¹,

- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om samhørighedspolitikken bidrag til opfyldelse af Lissabon-målsætningerne og EU 2020-målene²,
- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2010 om EU's samhørigheds- og regionalpolitik efter 2013³,
- der henviser til Europa-Parlamentets ad hoc-meddelelse med titlen "opfølgning af den territoriale dagsorden og Leipzig-chartret - mod et europæisk handlingsprogram for fysisk planlægning og territorial samhørighed",
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 om "Europa 2020 - En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst" (KOM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed: samhørighedspolitikken fremtid, af 9. november 2010,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. november 2010 om "konklusionerne af den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed: samhørighedspolitikken fremtid" (KOM(2010)0642),
- der henviser til Kommissionens sammenfattende rapport af april 2010 om den efterfølgende evaluering af de samhørighedspolitiske programmer 2000-2006, som er samfinansieret af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (mål 1 og 2),
- der henviser til Kommissionens rapport af juni 2010 om den efterfølgende evaluering af de samhørighedspolitiske programmer 2000-2006: fællesskabsinitiativet Urban,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 26. maj 2010 om "nødvendigheden af en integreret tilgang til byfornyelse"⁴,
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 9.-10. juni 2010 om "byfornyelse og dens betydning for fremtidens byudvikling i Europa"⁵,
- der henviser til EU's territoriale dagsorden - på vej mod et mere konkurrencedygtigt og bæredygtigt Europa med forskelligartede regioner ("den territoriale dagsorden") og Leipzig-chartret om bæredygtige europæiske byer ("Leipzig-chartret"), som begge blev vedtaget på det uformelle rådsmøde mellem ministrene med ansvar for fysisk planlægning og byudvikling i Leipzig den 24.-25. maj 2007,
- der henviser til "Toledo-erklæringen", der blev vedtaget på det uformelle rådsmøde mellem ministrene med ansvar for byudvikling, der blev afholdt i Toledo den 22. juni

¹ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 65.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0191.

³ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0356.

⁴ EUT C 21 af 21.1.2011, s. 1.

⁵ EUT C 267 af 1.10.2010, s. 25.

2010,

- der henviser til holdningen fra generaldirektørerne for byudvikling til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank: "Konklusionerne af den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed: samhørighedspolitikens fremtid" (KOM(2010) 642/3),
 - der henviser til konklusionerne fra det europæiske topmøde mellem lokale regeringer, der blev afholdt i Barcelona den 22.-24. februar 2010, om lokale regeringer og deres hovedrolle i det nye Europa",
 - der henviser til borgmesteraftalen, som Kommissionen tog initiativ til og støtter,
 - der henviser til den uafhængige rapport udarbejdet på Kommissionens foranledning med titlen "En dagsorden for en reformeret europæisk samhørighedspolitik" (Fabrizio Barca-rapporten) (2009),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelse fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0218/2011),
- A. der henviser til, at EU kan kendetegnes ved sin polycentriske udvikling og mangfoldighed af byområder og byer af forskellig størrelse, der har heterogene kompetencer og ressourcer; finder, at det vil være problematisk at vedtage en fælles definition af "byområder" og mere generelt af termen "bymæssig" på rent statistisk basis, da det er vanskeligt samlet at beskrive de meget forskellige situationer i medlemsstaterne og regionerne, og mener derfor, at det i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet bør overlades til medlemsstaterne at fastlægge en eventuel bindende definition og udpege byområder på grundlag af fælles europæiske indikatorer; der henviser til, at det bør overvejes, hvordan en funktionel tilgang kan føre til en standarddefinition af "bymæssig", og der dermed kan dannes et grundlag for en klar lovmæssig definition af EU-politikens bymæssige dimension; der henviser til, at det navnlig i forbindelse med samhørighedspolitikken vil være nyttigt at have en funktionelt baseret definition af den bymæssige dimension,
- B. der henviser til, at EU gennem sine politikker bidrager til den bæredygtige udvikling af byområder og til, at det bør erindres, at der ud over de nationale bypolitikker i henhold til nærhedsprincippet bør defineres en europæisk bypolitik,
- C. der henviser til, at byer bidrager aktivt til udarbejdelsen af EU's politikker og spiller en vigtig rolle i den vellykkede gennemførelse af EU 2020-strategien; der henviser til, det vil bringe opfyldelsen af EU 2020-målene i fare, hvis EU's politikker, og særlig samhørighedspolitikken, ikke tager hensyn til den bymæssige dimension,
- D. der henviser til, at byer indeholder et unikt arkitektonisk og kulturelt potentiale samt væsentlige kræfter til støtte for social integration, og at de bidrager til den sociale balance ved at opretholde kulturel diversitet og bevare en permanent forbindelse mellem centrum

og yderområder,

- E. der henviser til, at tiltag i byområder på grundlag af erfaringen med URBAN-initiativer er blevet integreret ("mainstreamed") i de lovgivningsmæssige bestemmelser for konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse i programperioden 2007-2013; der henviser til, at denne "mainstreaming" klart har udvidet midlerne til byer og til, at der bør fastsættes klart definerede målsætninger for byudvikling inden for de operationelle programmer for at fremme koncentrationen af ressourcerne,
- F. der henviser til, at subsidiaritet i sin styrkede og udvidede form som defineret i TEUF samt styring på forskellige niveauer og et bedre defineret partnerskabsprincip er væsentlige elementer for en korrekt gennemførelse af alle EU's politikker, og til, at mobiliseringen af de lokale og regionale myndigheders ressourcer og kompetencer bør styrkes i overensstemmelse hermed,
- G. der henviser til, de seneste fem års økonomiske krise har øget forskellene og den sociale udstødelse i store perifere storbyområder; der henviser til, at lokale myndigheder i lyset af krisen må være i stand til at kunne gennemføre praktiske foranstaltninger til at bekæmpe fattigdom og støtte social samhørighed og beskæftigelse,
- H. der henviser til, at en politik med udviklingscentre baseret på stimulering af økonomisk aktivitet i byerne i mange tilfælde ikke har skabt tilstrækkelig trækraft, og derfor har haft en begrænset indvirkning på det omkringliggende område og ikke har bidraget til integreret udvikling,
- I. der henviser til, at der i meget få bydele, uanset deres velstand eller økonomiske styrke, kan være specifikke problemer såsom ekstrem social ulighed, fattigdom, marginalisering og høj arbejdsløshed, som kan dæmpes eller udryddes med støtte fra samhørighedspolitikken,
- J. der henviser til, at en forenkling af gennemførelsen af politikken, herunder en forenkling af kontrol- og revisionsmekanismerne, bidrager til at forbedre effektiviteten, mindske antallet af fejl, gøre den politiske struktur mere brugervenlig samt øge synligheden; der endvidere henviser til, at indsatsen bør fortsætte og ledsages af en forenkling af nationale og regionale procedurer, så repræsentanter for byområder bedre kan orientere og forvalte anvendelsen af EU-midler,

Den bymæssige dimensions kontekst

1. konstaterer, at dagsordenen for byerne i EU på den ene side omfatter den bymæssige dimension af EU's politikker, navnlig samhørighedspolitikken, og på den anden side det mellemstatslige element af indsatsen på EU-plan for at koordinere medlemsstaternes bypolitikker i form af uformelle ministermøder, der koordineres af på hinanden følgende rådsformandskaber og aktiv medvirken fra Kommissionen; mener i denne forbindelse, at de lokale regeringer bør informeres bedre og inddrages stærkere i det mellemstatslige element af aktiviteterne; anbefaler en tættere koordination mellem de to niveauer og en tættere inddragelse af de lokale regeringer; understreger nødvendigheden af at forbedre koordinationen af de administrative myndigheders beslutninger og handlinger på såvel EU-niveau som på nationalt niveau;

2. bemærker godkendelsen af Toledo-erklæringen og Toledo-referencedokumentet om byfornyelse; er enig i, at der er behov for mere kontinuitet og koordination i indsatsen for at opnå et fælles arbejdsprogram eller "dagsorden for byerne i EU"; glæder sig over, at ministrene understregede nødvendigheden af at intensivere samarbejdet og koordinationen med Europa-Parlamentet samt over målet om at styrke den bymæssige dimension i samhørighedspolitikken og fremme en bæredygtig byudvikling og integrerede strategier ved at styrke og udvikle instrumenter til gennemførelse af Leipzig-chartret på alle niveauer; lykønsker medlemsstaterne og Kommissionen med deres bestræbelser på at fortsætte Marseille-processen og indføre en referenceramme for bæredygtige europæiske byer; følger med interesse lanceringen af referencerammens testfase; beklager dog, at byerne ikke er tilstrækkeligt inddraget i disse processer; anmoder derfor Kommissionen og medlemsstaterne om at sikre en bedre informationsstrøm til ikke-deltagende byer vedrørende denne proces og om at holde Parlamentet informeret om yderligere udviklinger;
3. understreger, at der ud over det vigtige bidrag udviklingen af byområder, som sker inden for samhørighedspolitikken, er en række andre EU-politikker (såsom miljø, transport og energi) og -programmer, der har en stærk indvirkning på byudviklingen; understreger behovet for en bedre forståelse for den territoriale indvirkning af politikkerne og opfordrer til at styrke dagsordenen for byerne i EU's politikker; gentager sin opfordring til Kommissionen til at foretage en territorial konsekvensvurdering af sektorpolitikkerne og udvide de eksisterende konsekvensvurderingsmekanismer; glæder sig i denne forbindelse over de idéer, der er præciseret i den 5. rapport om den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, og over det arbejde, som ORATE har udført;

Lokale behov og/over for europæiske prioriteter

4. understreger, at det i stor udstrækning er byområder, der omsætter EU-politikker i gennemførelse på stedet; understreger, at byområderne, der rummer 73 % af EU's befolkning, står for ca. 80 % af EU's BNP, forbruger op til 70 % af energien i EU og er de vigtigste centre for innovation, viden og kultur takket være bl.a. tilstedeværelsen af SMV'er og derfor bidrager væsentligt til den økonomiske vækst i Europa; understreger, at kun byer med tjenester af høj kvalitet og en hensigtsmæssig infrastruktur kan tiltrække og fremme fremadrettede aktiviteter med høj merværdi; konstaterer, at de på den anden side også bærer omkostningerne ved den økonomiske produktivitet (byernes udbredelse, koncentration, færdselstæthed, forurening, arealforbrug, klimaændringer, energiusikkerhed, boligkrise, fysisk opdeling, kriminalitet, migration osv.) og er berørt af store sociale ubalancer (høj arbejdsløshed, social usikkerhed og marginalisering osv.), hvilket bringer deres rolle som "vækstmotorer" i fare; understreger, at ikke blot økonomiske, men også sociale og økologiske udviklinger i byområderne har store konsekvenser for de omliggende områder, og mener, at dagsordenen for byerne må tilstræbe at udvikle bæredygtige, intelligente og inklusive investeringer med henblik på at styrke byernes rolle; mener derfor, at det derfor er klart berettiget med en fælles indsats for byområderne i EU med henblik på at mindske de horisontale konsekvenser af vækst og udvikling og samtidig løse spørgsmål vedrørende miljømæssig bæredygtighed og social samhørighed;
5. påpeger, at bytransporttjenester hører under nærhedsprincippet; understreger imidlertid, at

europæisk samarbejde, koordination og finansiering vil sætte de lokale myndigheder i stand til at løfte de udfordringer, de står over for, navnlig med hensyn til transport;

6. mener, at det er et fælles mål for europæiske, nationale, regionale og lokale regeringsniveauer at sikre, at byområderne yder det størst mulige bidrag til EU's økonomiske vækst, og samtidig at støtte eller forbedre deres parametre som "et godt sted at bo"; understreger, at mens der er bred enighed om dette mål, kan de specifikke foranstaltninger til at opfylde det variere fra sted til sted; bemærker, at visse regioner og byer som en konsekvens af den historiske udvikling i anden halvdel af det 20. århundrede generelt har behov for at følge en bred vifte af prioriteter, herunder hvad angår konvergens, og mener derfor, at der derfor må sikres tilstrækkelig fleksibilitet, der giver særlige byområder mulighed for at finde frem til de løsninger, der passer bedst til deres behov, makro- og mikromiljø samt udviklingsammenhæng;
7. anbefaler, at den bymæssige dimension af samhørighedspolitikken, med udgangspunkt i det strategiske koncept med at støtte intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, bør fokusere på et tredobbelt mål: for det første at hjælpe byområderne med at udvikle deres grundlæggende fysiske infrastruktur som en forudsætning for vækst med henblik på fuldt ud at udnytte deres potentielle bidrag til den økonomiske vækst i Europa, til diversificeringen af det økonomiske grundlag og til energi- og miljømæssig bæredygtighed, navnlig med henblik på at bevare og forbedre luftkvaliteten i bycentrene, uden at det skader floderne; for det andet at hjælpe byområderne med at modernisere deres økonomiske, sociale og miljømæssige karakteristika gennem intelligente investeringer i infrastruktur og tjenester baseret på teknologiske fremskridt og nært knyttet til specifikke regionale, lokale og nationale krav; for det tredje at genskabe byområder ved at regenerere industriområder og forurenede arealer, under hensyntagen til nødvendigheden af forbindelser mellem byområder og landdistrikter med henblik på at fremme inklusiv udvikling i overensstemmelse med Europa 2020-strategien;
8. påpeger det store potentiale til modernisering af infrastrukturelle investeringer gennem intelligente teknologier, der skal håndtere vedvarende problemer i forbindelse med forvaltning af byer, energi, forvaltning af vandforsyning og anvendelse af vandressourcer, transport, turisme, boliger, uddannelse, sundhed og socialforsorg, offentlig sikkerhed osv. gennem begrebet "en mere intelligent byudvikling"; mener, at sådanne investeringer i infrastrukturer for informations- og kommunikationsteknologier (ikt) kan ses som en direkte drivkraft for økonomisk vækst og innovationsbaseret økonomisk aktivitet, som sammenfører de elementer af offentlige og private investeringer, der kan have til formål at skabe ny iværksætterånd, bæredygtige jobs og intelligent vækst i overensstemmelse med Europa 2020-strategiens mål, og - navnlig - innovationspartnerskabet "intelligente byer";
9. understreger, at anvendelsen af intelligente systemer i betydelig grad kan medvirke til at højne energieffektiviteten og sikkerheden i den offentlige sektor og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en koordineret og effektiv anvendelse af intelligente systemer i hele Unionen, og navnlig i byområder; påpeger, at især byer kan yde et stort bidrag til bekæmpelsen af klimaændringer gennem bl.a. intelligente lokale offentlige transportsystemer, energisnaring af bygninger og bæredygtig bydistriktsplanlægning, der mindsker afstanden til arbejde og til faciliteter i byerne; støtter i denne forbindelse Civitas-initiativet og borgmesteraftalen; understreger betydningen af

at anvende de disponible midler til at gennemføre handlingsprogrammer med sigte på at fremme udnyttelsen af lokalt potentiale for vedvarende energi, og opfordrer Kommissionen til at sikre, at disse to initiativer ajourføres fremover;

10. understreger samhørighedspolitikken relevans for fremme af innovation i byområder, og særlig i ugunstigt stillede kvarterer, med henblik på at øge intern samhørighed og menneskelig kapital ved hjælp af en strategi, der lægger vægt på inklusion og deltagelse, såvel når det gælder teoretisk og praktisk uddannelse (særlig for unge), som når det gælder adgang til mikrolån og fremme den sociale økonomi;

Styring på forskellige niveauer og partnerskabsprincippet

11. gentager sit synspunkt om, at en af svaghederne ved Lissabonstrategien var manglen på velfungerende styring på forskellige niveauer og den utilstrækkelige inddragelse af regionale og lokale myndigheder og civilsamfundet i udformningen og gennemførelsen af denne strategi samt dens kommunikations- og evalueringsfaser; understreger nødvendigheden af et bedre system for forvaltning af Europa 2020-strategien med større integration af aktører på alle stadier;
12. opfordrer Kommissionen til i fremtidige forordninger at sikre, at medlemsstaterne formelt inddrager de politiske ledere i vigtige byområder og sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder i alle faser af beslutningstagningen i forbindelse med samhørighedspolitikken (strategisk planlægning, definition af og forhandling om de planlagte "nationale strategiske udviklingskontrakter"), for eksempel gennem etablering af nye typer af partnerskaber, som f.eks. en territorial pagt udformet for hver enkelt medlemsstat; opfordrer Kommissionen til at fremme uddannelsen af byforvaltninger og lokale forvaltninger med henblik på at give information om bypolitiske programmer og initiativer og opfordrer de lokale myndigheder til at udarbejde konkrete handlingsprogrammer under deres specifikke udviklingsstrategier; mener, at dette er den eneste måde at afspejle de lokale behov på og samtidig undgå fragmentering af strategiske mål og løsninger;
13. mener, at forbindelsen mellem lokale handlingsplaner og regionale/nationale integrationsprogrammer bør styrkes; støtter Kommissionens forslag om at styrke den lokale udviklingsstrategis position inden for samhørighedspolitikken gennem støttegrupper og handlingsplaner af "Leader"-typen;
14. understreger, at byområder ikke er isolerede elementer inden for deres regioner, og at deres udvikling derfor må knyttes tæt sammen med de omkringliggende funktionelle forstads- eller landområder; søger yderligere klarhed om specifikke situationer som f.eks. situationen for storbyområder, byområder og agglomerater, hvor funktionerne er tæt indbyrdes forbundet; mener, at styring på forskellige niveauer, territorial planlægning og partnerskabsprincippet er de mest effektive værktøjer til at forhindre, at udviklingspolitikkerne opsplittes på sektorer og fragmenteres; minder imidlertid om, at der ikke altid er garanti for interne synergier; opfordrer indtrængende Kommissionen til at opfordre medlemsstaterne til specifikt at fremme kontakter og udveksling af god praksis for strategier vedrørende forholdet mellem by og land, at fastsætte by- og landmæssige dimensioner i planlægningsdokumenter og at sikre gode forbindelser mellem landdistrikter og byområder;

15. understreger den positive rolle, som samarbejde på tværs af grænser, transnationalt samarbejde og Urbact-initiativet spiller for netværkssamarbejde mellem byer, udveksling af bedste praksis og tilvejebringelse af innovative løsninger; bemærker, at samarbejdet mellem europæiske byer er i fuld overensstemmelse med mål 3 (territoriant samarbejde); mener, at den bymæssige dimension af målet om europæisk territoriant samarbejde bør styrkes i perioden 2014-2020; tilskynder til, at byer inddrages i tværregionale og grænseoverskridende samarbejdsnetværk; mener, at støttede netværk bør knyttes til reelle udviklingsprojekter, og opfordrer Kommissionen til at øge platformene for at give mulighed for en eksperimentel tilgang til byfornyelse og -udvikling; mener, at forsøg vil kunne være hensigtsmæssige i forbindelse med ESF, navnlig hvor en overordnet territorial strategi kan supplere en tilgang, der er målrettet mod specifikke befolkningsgrupper;
16. understreger, at processen med "byfornyelse" og "mainstreaming" kan føre til en ny "byalliance", der sammenfører alle aktører, der er involveret i "byopbygnings"-processen; alliancen vil fortsat være baseret på konsensus og være formelt etableret med nye styringsformer, inden for hvilke sociale og civile netværk spiller en vigtig rolle, idet det fælles mål er at ajourføre, genskabe og rent faktisk genopfinde den "eksisterende by" og gøre optimal brug af de menneskelige, sociale, materielle, kulturelle og økonomiske ressourcer, der er udviklet igennem årene, og kanalisere dem over til opførelsen af byer, der drives på en effektiv, innovativ, intelligent, mere bæredygtig og socialt integreret måde;
17. gentager sin opfordring til Kommissionen om at etablere et "Erasmus"-udvekslingsprogram for lokalt og regionalt valgte repræsentanter med henblik på at tilskynde til overførsel af god praksis til strategisk lokal udvikling og byudvikling;

Videredelegering af ansvar

18. understreger, at lokalt valgte myndigheder har et direkte politisk ansvar, hvad angår strategisk beslutningstagning og investering i offentlige ressourcer; mener i betragtning heraf, at medlemsstaterne bør garantere disse myndigheder tilstrækkelige budgetmidler; mener derfor, at lokalt valgte organer for at opfylde målene for samhørighedspolitikken og EU's 2020-strategi skal være forpligtet til at deltage i den strategiske beslutningsproces og inddrages tæt i udformningen af operationelle programmer, og at der i vid udstrækning bør gøres brug af muligheden for videredelegering af ansvar i forbindelse med gennemførelse og evaluering af samhørighedspolitikken, uden at dette berører de administrative myndigheders og medlemsstaternes økonomiske ansvar; understreger, at de lokale myndigheders prioritet er velfærd og livskvalitet for deres borgere, der sammen med andre aktører skal inddrages tæt i lokale udviklingsstrategier;
19. anbefaler, at en af de følgende valgmuligheder anvendes i næste programmeringsperiode i forbindelse med gennemførelsen af den bymæssige dimension på nationalt niveau: uafhængige operationelle programmer, der forvaltes af bestemte byområder, fælles operationelle programmer, der dækker byområder i bestemte medlemsstater, globale ydelser eller øremærkning af foranstaltninger og midler til byer inden for specifikke regionale operationelle programmer; anerkender betydningen af at udarbejde specifikke operationelle programmer i fremtiden for visse byområder, der søger at realisere deres udviklingspotentiale;

20. mener, at eftersom urbaniseringens omfang og dominerende stilling varierer stort i EU, særlig hvor en region overvejende er landlig og i ringe grad urbaniseret, skal afgørelsen om andelen af midler, der tildeles tiltag i byområder, som i tilfældet med operationelle programmets overordnede indhold og prioriteter, overlades til udviklerne af programmet, der arbejder for den pågældende region;

Integreret strategisk planlægning

21. går ind for de integrerede strategiske planlægningsprincipper, eftersom de kan hjælpe lokale myndigheder med at gå fra tanken om "enkelte projekter" og i retning af en mere strategisk tværsektoriel tankegang og dermed samtidig udnytte deres endogene udviklingspotentialer; understreger merværdien og de innovative egenskaber - navnlig for ugunstigt stillede kvarterer - ved denne bottom-up-fremgangsmåde, der ved at sikre alle lokale aktørers deltagelse giver mulighed for at tilpasse sig bedre til territoriets reelle behov og ressourcer; beklager den vage fælles definition, der i visse tilfælde kun resulterer i en formel anvendelse; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at sikre støtte til udviklingen af lokale administrative kapaciteter med henblik på integreret strategisk planlægning;

22. mener, at byområder har en vigtig rolle at spille i forbindelse med gennemførelsen af makroregionale strategier og retablering af funktionelle geografiske enheder;

23. opfordrer Kommissionen til at foretage en undersøgelse, der sammenligner gældende praksis i de enkelte medlemsstater vedrørende integreret strategisk planlægning, og på grundlag af resultatet af denne undersøgelse at udforme specifikke EU-retningslinjer for praksis for integreret byplanlægning, der også præciserer forholdet mellem disse planer og andre planlægningsdokumenter og fremmer effektive og lovmæssigt regulerede partnerskaber, herunder grænseoverskridende bypartnerskaber; opfordrer Kommissionen til at gøre integreret byplanlægning juridisk bindende, hvis projekterne medfinansieres af EU; opfordrer indtrængende de lokale myndigheder og medlemsstaterne til at indføre nye offentlig-private partnerskaber og innovative infrastrukturelle udviklingsstrategier for byområder for at tiltrække investeringer og stimulere erhvervsaktiviteten; opfordrer til forbedret koordination mellem de lokale og regionale forvaltninger for at lette nye partnerskaber mellem byområder og landdistrikter på den ene side og mellem små, mellemstore og store byer på den anden side med henblik på at sikre en afbalanceret regional udvikling; opfordrer samtidig Kommissionen til at øge den tekniske bistand med henblik på en forbedret integreret udviklingsplanlægning, politisk beslutningstagning med vægt på deltagelse og strategisk byudvikling;

24. glæder sig over Kommissionens ide om den fremtidige fælles strategiske ramme, som fastlagt i konklusionerne i den femte samhørighedsrapport, der har potentialer til at fremme synergier mellem fondene, særlig med henblik på at revurdere forbindelserne mellem byområder og landdistrikter og bynære områder; understreger den europæiske merværdi af den horisontale og integrerede tilgang til samhørighedspolitikken og tilskynder til yderligere synergier med energi-, miljø- og transportpolitikken, hvilket ville især vil være gavnligt for byområder og bynære områder, der stadig står over for store udfordringer i denne forbindelse;

25. gentager sin overbevisning om, at det kun vil være effektivt at udforme integrerede

byudviklingsplaner, hvis der afsættes tilstrækkelige ressourcer til specifikke tiltag i byområder, og anbefaler derfor, at de disponible ressourcer koncentrerer om specifikke tiltag; foreslår fastsættelse af et minimumsniveau for bistand for hver programmeringsperiode for ugunstigt stillede kvarterer i byområder;

Detaljeret finansiel planlægning

26. understreger, at uundgåelige besparelsesforanstaltninger på alle styringsniveauer i EU lægger et hidtil uset pres på alle typer af offentlige udgifter, herunder strategiske investeringer i økonomisk udvikling; mener, at der med henblik på en forbedret effektivitet af investeringerne er behov for en bedre koordination af alle tilgængelige offentlige midler (EU-midler, nationale, regional, lokale samt private midler) og en mere strategisk fordeling heraf;
27. går i denne forbindelse ind for en detaljeret finansiel planlægning på lokalt niveau som et uundværligt element i integreret udviklingsplanlægning og opfordrer alle modtagere af offentlige midler til at være resultatorienterede og nøje overholde princippet om "penge til projekter" i stedet for princippet om "projekter for penge";
28. understreger den europæiske merværdi af krydsfinansiering mellem EFRU og ESF, når det gælder fleksibilitet i forbindelse med sociale integrationsprojekter og lokale integrerede udviklingsplaner/-strategier; opfordrer Kommissionen til at skabe mere fleksible vilkår for en sådan krydsfinansiering for at tilskynde til anvendelse af den, og således at disse regler ikke udgør forhindringer for udviklingen og gennemførelsen af disse planer/-strategier; henleder opmærksomheden på komplementariteten mellem disse midler; bemærker, at ESF-midler særlig i byområder, der er præget af social marginalisering eller miljøforurening, kan anvendes til at støtte fælles lokale projekter blandt byer, den tredje sektor og den private sektor i forbindelse med forebyggelse af marginalisering; påpeger, at sammenlægningen af de eksisterende EU-midler kan øge den disponible finansiering væsentligt;
29. mener, at byområdernes dynamik kan stimuleres ved effektive synergier mellem de forskellige EU-finansieringsinstrumenter, navnlig hvad angår forskning og innovation;
30. understreger, at de nye finansieringstekniske instrumenter, der er baseret på principperne "projekter for penge" og "penge til projekter, og som er blevet indført i den aktuelle programmeringsperiode, er lovende; understreger behovet for at oprette justerbare finansieringstekniske instrumenter, der kan være levedygtige og gennemførlige for meget mindre byområder; opfordrer Kommissionen til at evaluere erfaringerne med disse instrumenter og om nødvendigt at tilpasse dem for at forbedre deres konkurrenceevne på det finansielle marked i forhold til andre kommercielle produkter for at gøre dem mere "brugervenlige", praktiske, attraktive og dermed mere effektive; mener, at rentesatserne på EIB's finansielle instrumenter med henblik herpå bør sænkes i forhold til kommercielle lån; opfordrer medlemsstaterne til i lyset af de positive resultater, der er opnået med anvendelsen af de eksisterende finansieringstekniske instrumenter, permanent at sikre, at fordelene ved disse finansielle instrumenter udnyttes så effektivt som muligt;
31. mener, at navnlig "Jessica"-initiativets bliver mest effektivt, hvis det gennemføres på byplan, og bemærker derfor med beklagelse, at visse medlemsstater er tilbøjelige til at

centralisere gennemførelsen af det;

32. opfordrer Kommissionen til at sikre, at de finansielle strømme mellem EU-niveau, nationalt og subnationalt niveau i fremtiden organiseres så effektivt og fleksibelt som muligt; udtrykker bekymring over det aktuelle lave niveau af forfinansiering af projekter og mener, at det i fremtiden gennem lovgivningen bør sikres, at medlemsstaterne mere tydeligt forpligtes til at anvende forfinansiering ved betalinger til offentlige modtagere som f.eks. bymyndigheder;
33. opfordrer Kommissionen til at tilstræbe den bedst mulige harmonisering af reglerne for særlige EU-fonde og -programmer, under hvilke by- og lokaludviklingsprojekter er berettiget til medfinansiering, med henblik på at mindske bureaukratiet og antallet af fejl i forbindelse med gennemførelsen;
34. opfordrer Regionaludvalget til at arbejde på idéerne om, hvordan den fremtidige samhørighedspolitikks bymæssige dimension kan udformes bedre;
35. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Regionsudvalget.

BEGRUNDELSE

Betænkningens mål og indhold

Formålet med denne betænkning er en opfølgning af den tidligere betænkning "Samhørighedspolitikens bymæssige dimension i den nye programmeringsperiode", samtidig med at den seneste udvikling af dagsordenen for byerne i Europa drøftes. Siden 2009 er der kommet mange nye input til udviklingen af dette spørgsmål og flere ventes i de kommende uger. Betænkningen dækker adskillige aspekter af samhørighedspolitikens bymæssige dimension, som Regionaludviklingsudvalget finder er afgørende eller indebærer en udfordring for den fremtidige samhørighedspolitik, der skal blive en fuldgyldig og effektiv politik for byerne i EU.

Spørgsmål om definition

I Europa er der omkring 5 000 byer med en befolkning mellem 5 000 og 50 000 indbyggere og næsten 1 000 byer med over 50 000 indbyggere. Europa er karakteriseret af territorial mangfoldighed og polycentrisk udvikling, det relativt tætte net af byer rummer få meget store byer. I Den Europæiske Union bor kun 7 % af befolkningen i byer med over 5 mio. indbyggere mod 25 % i De Forenede Stater¹. Ifølge rapporten State of European Cities Report² konstateres de største vækstrater for befolkningen i byerne i Spanien, hvor nogle byområder har oplevet en årlig vækst på 2 procent eller mere. Byer i Irland, Finland og Grækenland oplevede også nogle af de højeste vækstrater i EU. Derimod var der i mange byområder i Central- og Østeuropa tale om et generelt fald i befolkningstallet i samme periode. I næsten alle byer vokser forstæderne, og hvis de bliver mindre, da i ringere grad end selve bykernen.

På grund af de betragtelige nationale forskelle er der ingen internationale aftaler om en fælles definition af bymæssig, der kan anvendes på alle lande eller på alle lande i en region. Der er gjort mange forsøg på at skabe en fælles fortolkning af ordet "by/bymæssig", der er definitioner fra FN³, Verdensbanken⁴, OECD⁵, og fra de enkelte lande. De fleste, hvis ikke alle, disse definitioner er baseret på statistiske oplysninger om befolkningsmængde og -tæthed. Idet der uden tvivl er store forskelle i den geografiske fordeling af befolkningen i de forskellige lande, har EU-institutionerne hidtil anvendt den metode, Eurostat⁶ anvender i sin European regional and Urban statistics Reference guide, som definerer fire geografiske niveauer for indsamling af data. Der er tale om den centrale bykerne, de større byområder ("larger urban zones"/LUZ), den såkaldte "kernel" for ni hovedstæder, hvor konceptet om administrativ by ikke matcher sammenlignelige geografiske enheder, og bydele ("subcity districts"/SCD). Selv om Eurostats definition er fuldt anvendelig til statistiske formål,

¹ Kommissionen, "Grøn bog om territorial samhørighed: Territorial forskellighed skal være en styrke", Bruxelles 2008.

² State of European Cities Report: Adding Value to the European Urban Audit, 2007, findes på: http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/studies/pdf/urban/stateofcities_2007.pdf

³ http://unstats.un.org/unsd/demographic/sconcerns/densurb/Defintion_of%20Urban.pdf

⁴ http://siteresources.worldbank.org/DATASTATISTICS/Resources/table3_10.pdf

⁵ <http://stats.oecd.org/glossary/detail.asp?ID=6492>

⁶ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_OFFPUB/KS-RA-07-005/EN/KS-RA-07-005-EN.PDF

forekommer det under hensyntagen til de eksisterende forskelle og forskellige koncepter meget vanskeligt at formulere en fælles, klar definition af "bymæssig" inden for rammerne af samhørighedspolitikken, derfor bør spørgsmålet om en definition i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet overlades til medlemsstaterne.

Historisk udvikling

Historisk set har den bymæssige dimension været underordnet i forhold til størstedelen af strukturforanstaltningerne. Siden 1990 er der gennemført pilotprojekter for byerne. Siden 1994 har der været det fælles initiativprogram Urban, som har muliggjort fremme af integrerede lokale udviklingsmodeller.

Mens de forskellige bymæssige initiativer i den foregående programmeringsperiode blev tildelt særskilte midler, er dette ikke tilfældet i perioden 2007-2013. I overensstemmelse med vedtagelsen af de nye forordninger om strukturfondene er udviklingspolitikken for byerne blevet integreret i målene samhørighed og regional konkurrenceevne samt beskæftigelse, hvilket understreger den betydning, Unionen tillægger dette aspekt af samhørighedspolitikken. Ved udarbejdelsen af nationale strategiske referencerammer og operationelle programmer blev medlemsstaterne opfordret, men ikke forpligtet til at integrere bæredygtig byudvikling som en strategisk prioritering. I betragtning af byernes og byområdernes betydning i den europæiske økonomi vil undladelse af dette i høj grad modvirke medlemsstaternes muligheder for at blive en dynamisk aktør i Unionens bestræbelser på at opfylde sine mål.

De nugældende ændrede forordninger gør det muligt for de administrative myndigheder at anvende en bred vifte af offentligt/private partnerskaber i forvaltningen af de midler, der er øremærket til byudvikling. Således kan strukturfondene finansiere finansielle aktiviteter som risikokapitalfonde, garantifonde og lånefonde. Kommissionen og EIB har udviklet tre finansieringsinstrumenter, nemlig Jeremie¹, Jaspers² og Jessica³. Jessica (The Joint European Support for Sustainable Investment in City Areas) er af størst interesse i forbindelse med byudvikling. Med dette program søges det at skabe en vægtstangseffekt med de disponible finansielle midler. De opnåede midler skal geninvesteres i byudvikling eller betales tilbage til den administrative myndighed med sigte på andre byprojekter. Jessica befinder imidlertid i øjeblikket kun på et indledende stadium.

Baggrund for emnet

Ifølge Kommissionens statistikker⁴ er ca. 21,1 mia. EUR blevet øremærket til byudvikling mellem 2007 og 2013, hvilket udgør 6,1 % af det samlede budget for EU's samhørighedspolitik. Heraf er 3,4 mia. EUR afsat til sanering af industriområder og forurenede arealer, 9,8 mia. EUR til genopretningsprojekter for by- og landområder, 7 mia. EUR til renere bytransport og 917 mio. EUR til boliger. Andre investeringer i infrastruktur, forskning og innovation, transport, miljø, uddannelse, sundhed og kultur har også væsentlig betydning i byer.

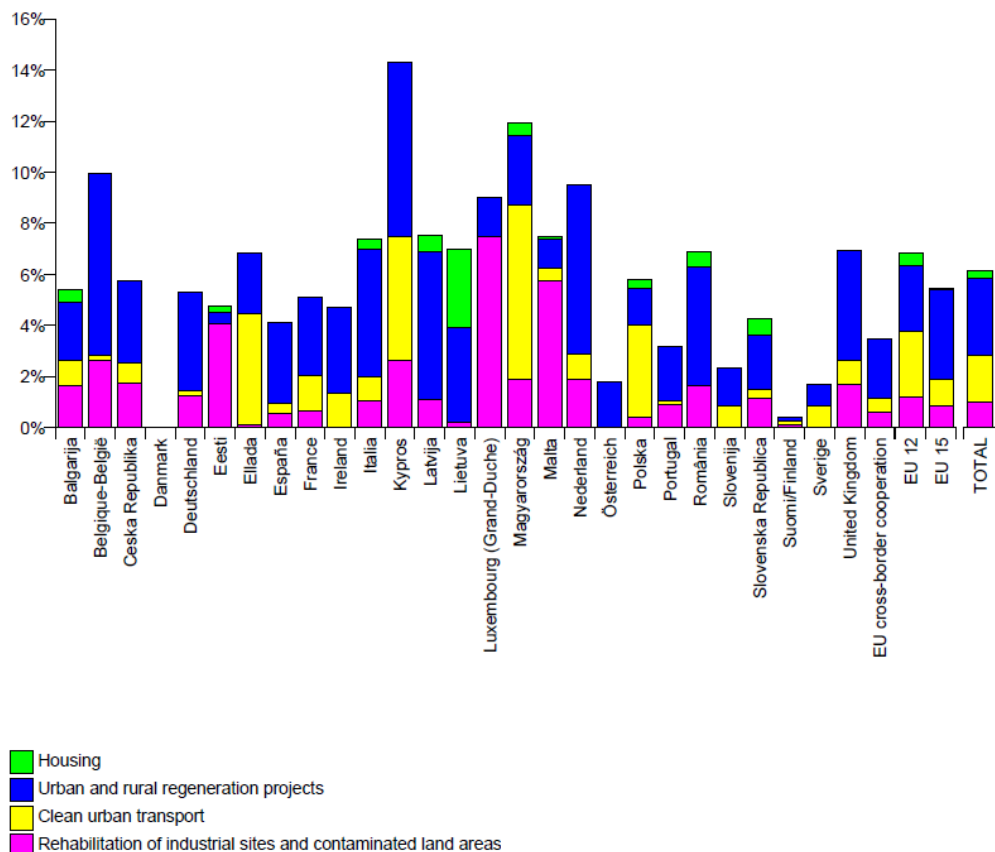
¹ Letter nystartede virksomheders adgang til finansiering, udvikling af mikrovirksomheder og SMV.

² Fremmer forberedelse af større projekter.

³ Fremmer finanstekniske instrumenter på byudviklingsområdet.

⁴ http://ec.europa.eu/regional_policy/themes/research/index_en.htm

Diagram: Bevillinger til byudvikling mellem 2007 og 2013

Kilde: GD REGIO SFC2007

Sammenhæng

Hovedformålet med den styrkede dagsorden for byerne bør være udvikling og kvalitativ ajourføring af infrastrukturen og tjenesteydelserne i de europæiske byer. De fremtidige foranstaltninger skal dels hænge nøje sammen med de generelle EU-prioriteter for at berettige bidraget fra EU-budgettet. Europa 2020-strategien vedrører dog hovedsageligt fremtidige tendenser. En overvindelse af de nuværende forskelle mellem de europæiske byer er lige så vigtig og bør afspejles i den fremtidige samhørighedspolitikens prioriteter. Hvis man holder sig erfaringerne i tilknytning til Lissabonstrategien for øje, må udviklingen af dagsordenen for byerne ikke være en envejsproces, men skal tværtimod have en detaljeret bottom-up-dimension. Det er derfor afgørende, at byerne kommer til orde, og at der lyttes nøje til dem på EU-plan.

Lokale behov og/over for EU's prioriteringer

Europas byer er dets centre for økonomisk aktivitet, innovation og beskæftigelse, men de står stadig over for en række udfordringer. Tendensen til suburbanisering, koncentrationen af afsavn og arbejdsløshed i visse dele af byerne og stigende færdselstæthed – komplekse problemer som disse kræver integrerede løsninger inden for transport, bolig og uddannelses- og beskæftigelsesordninger, der må skræddersyes til lokale behov. EU's regionale politikker

og samhørighedspolitikker tager disse udfordringer op.

På den ene side er der en klar forståelse for, at EU's medfinansiering skal gå hånd i hånd med de generelle EU-prioriteringer, der indgår i Europa 2020-strategien. Dens indhold fokuserer på at håndtere nye udfordringer og midlertidige virkninger af den økonomiske nedgang. På den anden side mener ordføreren, at samhørighedspolitikken (herunder dagsordenen for byerne) ikke bør opgive sit oprindelige formål, som er at overvinde de aktuelle forskelle.

Når de lokale myndigheder anmodes om at prioritere, foretrækker de rent faktisk ofte investeringer i forskelle og handicap og dernæst i håndtering af globale tendenser. Det er afgørende, at der findes den rette balance mellem disse to retninger. Ordføreren mener, at EU-finansieringen ikke udelukkende bør erstatte tidligere underinvesteringer. På den anden side bør EU-planen heller ikke være alt for præskriptivt, for så vil EU-tilbuddet ikke imødekomme det lokale behov. Begrundelsen kan være investering i intelligent byudvikling med sigte på at løfte byernes infrastruktur og tjenesteydelser til et højere kvalitetsniveau.

Videredelegering af ansvar (beslutningstagning, projektudvælgelse og finansiering)

Subsidiaritetsprincippet er et nøgleelement, når det gælder europæisk indgriben i regional- og byudviklingen. Ordføreren mener, at de fælles prioriteter og foranstaltninger skal underbygge initiativer på lokalt plan og ikke træde i stedet for dem. Spørgsmålet om "hvilke foranstaltninger på hvilket niveau" er centralt i denne henseende. Han mener, at de enkelte niveauer skal udnytte deres styrker:

- **EU-plan** - stille finansielle ressourcer til rådighed, data (benchmarking og globale tendenser), metode baseret på delt bedste praksis, vejledning i styring på forskellige niveauer og fastsættelse af minimumsstandarder for programmer, så de er i overensstemmelse med EU-prioriteringerne
- **Nationalt plan** - formelt medansvar for byer med hensyn til udformning, forhandling og gennemførelse af programmer samt udarbejdelse af værktøjer og ressourcer til specifikke nationale prioriteter for byudvikling, der supplerer EU's prioriteter
- **Regionalt plan** - gøre byerne medansvarlige for de regionale operationelle programmer (se ovenfor), koordinering af de regionale og lokale strategiske udviklingsplaner, etablering af strukturer for en sådan koordinering samt udvikling af værktøjer og ressourcer til specifikke regionale prioriteter for byudvikling, der supplerer EU's prioriteter og de nationale prioriteter
- **Lokalt plan** - analyse, strategisk planlægning og beslutningstagning, projektudvælgelse (ikke nødvendigvis "administrering" af midlerne) og integreret finansiell planlægning (EU, nationale, regionale, lokale og private ressourcer).

Styring og partnerskab på forskellige niveauer

Med henblik på den fremtidige udvikling af dagsordenen for byerne er det meget vigtigt at medtage erfaringerne med den seneste "mainstreaming af byer". En egentlig evaluering af mainstreamingprocessen, herunder listen over styrker og svagheder, skal gennemføres, inden der tages yderligere skridt. Dette skulle føre til en liste af henstillinger eller standarder for et mere formaliseret lokalt engagement i den fremtidige udformning og gennemførelse af politikken.

Integreret strategisk planlægning

Integreret strategisk planlægning er almindeligt accepteret som et vigtigt redskab, der sikrer effektivitet og en holistisk tilgang til lokal udvikling. På den anden side varierer definitionen og forståelsen fra medlemsstat til medlemsstat. Udvikling af en fælles vejledning kan være en hjælp. Derfor foreslår ordføreren, at Europa-Parlamentet opfordrer Kommissionen til at udarbejde en sådan vejledning og til at intensivere den tekniske bistand. Samtidig vil medlemsstaterne også blive tilskyndet til at gøre brug af den hjælp, der findes, i forbindelse med byplanlægning.

Detaljeret finansiel planlægning, herunder den fremtidige finansieringsteknik

Erfaringen viser, at idéer til projekter i mange tilfælde udvikles på grundlag af tilgængeligheden af midler i stedet for at være baseret på reelle behov og strategiske prioriteter. Det er en af de vigtigste udfordringer i forbindelse med udviklingspolitikkerne og også i forbindelse med samhørighedspolitikken. Denne "projekter for penge"-strategi bør erstattes af en "penge til projekter"-strategi. Projekter bør ikke udarbejdes for at trække på tilgængelige midler, men for at opfylde strategiske mål.

Ordføreren mener, at byerne skal tilbydes tilstrækkelig fleksibilitet til at anvende midlerne til deres egne prioriteter. Udviklingsprojekterne skal ikke udarbejdes for at trække på tilgængelige midler, men for at opfylde strategiske mål. Finansieringsmulighederne på regionalt og nationalt plan og på EU-plan bør koordineres, så de dækker en lang række specifikke behov.

1.12.2010

UDTALELSE FRA TRANSPORT- OG TURISMEUDVALGET

til Regionaludviklingsudvalget

om dagsordenen for byerne i EU og dens fremtid i samhørighedspolitikken
(2010/2158(INI))

Ordfører for udtalelse: Anna Rosbach

FORSLAG

Transport- og Turismeudvalget opfordrer Regionaludviklingsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- A. der henviser til, at mobilitet og adgang til transport er afgørende faktorer i forbindelse med byudvikling, navnlig i områder med mangeartede afsavn, og at transport kan have stor betydning for den regionale udvikling, økonomien, miljøet og velstanden i et byområde og for dets borgere,
 - B. der henviser til, at de fleste transportknudepunkter (navnlig transeuropæiske transportnet (TEN-T)) og intermodale knudepunkter er at finde i byområder, og der henviser til, at mobilitet i byområder spiller en afgørende rolle for, at disse strategiske punkter kan fungere tilfredsstillende, både med hensyn til levering af tilslutningstjenester og intermodale forbindelser,
 - C. der henviser til, at ud over målsætningerne for miljø, trafikafvikling og energimæssig ydeevne er en generel bedre transportpræstation et nøgleelement i EU 2020-strategien, navnlig i byområder, hvor 75 % af EU's befolkning lever, og som står for 85 % af Unionens BNP,
1. understreger vigtigheden af et effektivt, sikkert, billigt og miljøvenligt transportnet for at gennemføre en bæredygtig byfornyelse og understreger, at en grundig gennemtænkt regional- og byplanlægning er en vigtig del af dette og en grundlæggende forudsætning for et velfungerende og bæredygtigt transportsystem;
 2. understreger den støttefunktion, som samhørighedspolitikken, strukturfondene og

Samhørighedsfonden kan udfylde i forbindelse med fremme af mobilitet i byer; henleder Kommissionens opmærksomhed på vigtigheden af at sikre, at byområder i alle dele af EU kan opnå en sådan støtte, idet de særlige problemer i byområderne ikke kun hænger sammen med BNP;

3. gentager sin støtte til de principper, som er fastlagt i dets beslutning om en handlingsplan for mobilitet i byer (2008/2217(INI)), og opfordrer til, at de 20 foranstaltninger, som Kommissionen foreslår i sin handlingsplan for bytrafikken (KOM(2009)0490), gennemføres;
4. påpeger, at bytransporttjenester hører under nærhedsprincippet; understreger imidlertid, at europæisk samarbejde, koordination og finansiering ville sætte de lokale myndigheder i stand til at løfte de udfordringer, de står over for, navnlig med hensyn til transport;
5. opfordrer Kommissionen til, samtidig med at den respekterer nærhedsprincippet og under henvisning til forskellene mellem og de særlige karakteristika for byområder, i samarbejde med medlemsstater, regioner og lokale aktører at arbejde for at forbedre koordineringen af transport- og samhørighedspolitikker for byområder, idet der tages hensyn til målsætningerne for social inddragelse, sikkerhed, konkurrencedygtighed og miljøbeskyttelse; gentager sin opfordring til at gøre en sådan integreret tilgang obligatorisk i forbindelse med programmering og udvælgelse af projekter, der kan modtage støtte fra strukturfondene og Samhørighedsfonden;
6. bifalder, at Kommissionen som anført i den femte rapport om den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed påtænker at iværksætte et ambitiøst byprogram og i højere grad at tage hensyn til byområder i forbindelse med samhørighedspolitikken;
7. går stærkt ind for anvendelse og fremme af integrerede bæredygtige mobilitetsplaner for byområder, herunder logistikplaner for varer og tjenester; opfordrer indtrængende Kommissionen til at offentliggøre anbefalinger for og vejledninger til udarbejdelse af disse planer, der blandt andet skal dække udvikling af trafikinfrastrukturer for bløde trafikanter (cykelstier, gågader, osv.), der er fuldstændig integrerede i den offentlige transport, forbedret byplanlægning og regelmæssige forbindelser til omkringliggende områder og landområder, og hvor der tages hensyn til vigtige kriterier så som sikkerhed og konsekvenserne for indbyggernes livskvalitet, miljøet og økonomisk effektivitet; foreslår, at EU-finansiering af transportprojekter i byer betinges af, at der foreligger sådanne planer;
8. understreger betydningen af at sikre, at mobilitetsplaner for byer omfatter strategier for trafikikkerhed, hvor der navnlig tages hensyn til de mest udsatte brugere;
9. mener, at integrerede billetsystemer på bymæssigt, intercity og regionalt plan er afgørende for mobilitet i byområder, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremme bedste praksis med hensyn til eksisterende systemer inden for Unionen, og til at forelægge særlige foranstaltninger, hvor det er nødvendigt;
10. understreger betydningen af tilgængelig og bæredygtig offentlig transport af høj kvalitet og intermodale transportkæder for by- og forstadsområder, byagglomerationer og tilstødende landområder med henblik på at håndtere byspredning og opfordrer

Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme udvekslingen af bedste praksis på dette område;

11. støtter i denne forbindelse foranstaltninger til fremme af de mest bæredygtige former for offentlig bytransport, som f.eks. undergrundsbaner, sporvogne og køretøjer med lave CO2-emissioner samt andre sunde, ikkemotoriserede transportmidler, som f.eks. cykler; opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at forbedre kvaliteten af deres bytransportmidler med køretøjer og transportformer, der er mere miljøvenlige;
12. understreger, at anvendelsen af hurtige og miljøvenlige flodbåde kan have afgørende betydning for nedbringelsen af det økologiske fodaftryk fra bytransport og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme udveksling af bedste praksis på dette område;
13. understreger, at byområder på grund af tætheden er de områder, der lider mest under og som skaber størst færdselstæthed og luft- og støjforurening; opfordrer Kommissionen til at fremme anvendelsen af offentlige transportmidler som et alternativ til personbiler i sådanne områder;
14. opfordrer Kommissionen til at gennemføre Leipzig-charteret om bæredygtige europæiske byer og holde Parlamentet orienteret om udviklingen i denne forbindelse;
15. understreger den afgørende betydning af en bæredygtig transportinfrastruktur for regionerne og byerne i Europa og opfordrer Kommissionen til at optimere eksisterende finansieringskilder og skabe innovative finansieringsløsninger for dens udvikling gennem pilotprojekter og fremme af netværk, som f.eks. projektet SmartCities, men ikke på bekostning af by- og landforbindelser;
16. understreger, at der skal tages hensyn til den offentlige transports afgørende rolle med hensyn til social samhørighed i forbindelse med afgørelser om investeringer, prisfastsættelse og forpligtelser til offentlig trafikbetjening, der særligt berører denne form for transport, med henblik på at sikre lige adgang til beskæftigelse, uddannelse og kultur og på at forebygge ghettodannelse i byer;
17. opfordrer Kommissionen til at sikre, at den, når forordningerne om passagerrettigheder næste gang skal undergå en tilbundsgående gennemgang, navnlig fokuserer på personer med nedsat bevægelighed og på inddragelse af relevante borgergrupper;
18. mener, at den økonomiske krise skal anvendes som en mulighed for at fokusere transportpolitikken på innovative og miljøvenlige transportformer samt interoperable intelligente transportsystemer; støtter i denne forbindelse Civitas-initiativet og borgmesteraftalen og opfordrer Kommissionen til at sikre, at begge initiativer i fremtiden udvides til at omfatte foranstaltninger til at forbedre forvaltningen af by- og intercitytransport; understreger, at anvendelsen af intelligente transportsystemer (ITS) i betydelig grad vil medvirke til at højne energieffektiviteten og sikkerheden i transportsektoren og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en koordineret og effektiv anvendelse af ITS inden for hele Unionen, og navnlig i byområder;

19. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at investere i ITS, som tilvejebringer innovative tjenester i forbindelse med forskellige transportmidler og trafikstyring samt bedre samordnede og mere intelligente transportnet;
20. mener, at samhørighedspolitik har stor betydning, når den tager udgangspunkt i en integreret tilgang, herunder aspekter som transport (samordnet modalitet), arealanvendelse, naturbeskyttelse, klimabeskyttelse, støjbekæmpelse og energieffektivitet;
21. understreger strukturfondenes og samhørighedsfondens potentiale i færdiggørelsen af TEN-T-programmet, navnlig i byområder, men beklager den manglende koordination mellem samhørigheds- og transportpolitikken; opfordrer medlemsstaterne til i højere grad at gøre brug af de disponible ressourcer; beklager den manglende klarhed og information om den igangværende projektgennemførelse;
22. mener, at byerne er de største knudepunkter for TEN-T og spiller – jf. artikel 170 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde – en hovedrolle i forbindelse med den territoriale, økonomiske og sociale samhørighed; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med den næste gennemgang af TEN-T klart at skabe forbindelser mellem disse byknudepunkter og deres respektive havne, lufthavne og logistikcentre;
23. opfordrer Kommissionen til at anvende innovative, virkelig effektive finansieringsformer til transportinfrastruktur og transportsystemer (europæiske obligationer, ”gyldne regler”, osv.) og gentager sine tidligere opfordringer til en forhøjelse af TEN-T-budgettet;

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	1.12.2010
Resultat af den endelige afstemning	+: 33 -: 1 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Inés Ayala Sender, Georges Bach, Izaskun Bilbao Barandica, Antonio Cancian, Michael Cramer, Christine De Veyrac, Ismail Ertug, Carlo Fidanza, Knut Fleckenstein, Mathieu Grosch, Juozas Imbrasas, Dieter-Lebrecht Koch, Werner Kuhn, Jörg Leichtfried, Eva Lichtenberger, Marian-Jean Marinescu, Hella Ranner, Vilja Savisaar-Toomast, Debora Serracchiani, Brian Simpson, Keith Taylor, Silvia-Adriana Țicău, Giommaria Uggias, Thomas Ulmer, Dominique Vlasto, Artur Zasada, Roberts Zīle
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Zigmantas Balčytis, Philip Bradbourn, Spyros Danellis, Dominique Riquet, Joachim Zeller, Janusz Władysław Zemke
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	David-Maria Sassoli

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	26.5.2011
Resultat af den endelige afstemning	+ : 36 - : 0 0 : 2
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	François Alfonsi, John Bufton, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Elie Hoarau, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michael Theurer, Michail Tremopoulos, Lambert van Nistelrooij, Kerstin Westphal
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Karima Delli, Cornelia Ernst, Karin Kadenbach, James Nicholson, Maurice Ponga, Elisabeth Schroedter, László Surján, Patrice Tirolien, Derek Vaughan, Sabine Verheyen